

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1124

29.09.2024 (135)

Adolf Hitler: Ljubljena führer

1. del

Uvod

Adolf Hitler je bil zagotovo najbolj priljubljen voditelj kateregakoli naroda!

Zaradi te ljubezni je bil tako učinkovit. Zaradi te učinkovitosti se ga je sovražnik tako bal. Zaradi tega strahu ga sovražnik iz leta v leto in iz desetletja v desetletje obrekuje.

Ljubezni ne more premagati sovraštvo. Resnice ni mogoče izkoreniniti z lažmi. Plemenitosti ni mogoče uničiti s podlostjo.

Nekega dne se bo val obrnil...

Gerhard Lauck
oktober 1999 (110)

Kdo je bil Adolf Hitler?

Michael Storm

Naš führer Adolf Hitler je bil zelo nadarjen človek. Opravljal je številne izjemno zahtevne vloge, med drugim je bil vojskovodja, politični voditelj in graditelj, če jih naštejemo le nekaj. Po mojem mnenju najpogosteje prepoznavna vloga - tj. vojni poveljnik - *ni bila* pravi notranji človek. Čeprav se je naloge lotil z vso energijo, to ni bil njegov notranji poklic. (Na primer, do konca leta 1943 ni hotel preusmeriti gospodarstva v totalno vojno, do leta 1944 pa ni želel vpoklicati nemških žensk v vojno, ker je upal, da bo uspešno končal vojno, ne da bi mu bilo treba spremeniti smer svojega življenjskega dela).

Čeprav je bil gotovo resnično nadarjen politični voditelj in dinamičen državnik, sta bili to zunanji vloge, ki še vedno nista zadovoljili njegovega notranjega človeka. Po zimski krizi na vzhodni fronti so se umaknile vloge vojnega poveljnika, ki jo je moral prevzeti Führer.

Notranje bistvo Adolfa Hitlerja, ki je vidno v vsem njegovem življenju, je *graditelj*. Namen tokratnega rojstnodnevnega članka je preučiti to dejstvo. V nasprotju z negativno podobo našega ljubljenega führerja, ki jo ustvarjajo judovski mediji, je bil najbolj pozitiven in konstruktiven voditelj v zgodovini.

Kot deček je želel postati slikar. Kot mladenič se je celo preživljal kot umetnik. Vendar pa je svoj pravi notranji poklic odkril šele, ko se je prijavil na univerzo na Dunaju. Umetniški inštitut je njegovo prijavo zavrnil, kar mu je zlomilo srce. Vendar so mu povedali, da je njegova prihodnost na področju arhitekture in da se mora zanjo potruditi.

Adolf Hitler je v svojem življenju načrtoval hiše, stavbe, stadione, mostove, delovna okrožja in celotna mesta. Vsak je nosil osebni pečat njegovega najbolj notranjega jaza. Naloga Alberta Speerja kot glavnega arhitekta rajha je bila, da prevzame Führerjeve zamisli, skice, risbe in modele ter jih pretvori v resničnost. Betonske, steklene in jeklene gradnje so zrasle po vsej Nemčiji, ko so se uresničile Führerjeve sanje. Njegov gradbeni program se je nadaljeval med letoma 1933 in 1943. Toda Nemčija ni imela dovolj delavcev ali surovin, da bi v tem kratkem, desetletnem obdobju lahko začela vsaj delček načrtovanih projektov.

Nemška oborožitev je bila do leta 1944 v ozadju njegovega gradbenega programa. Leta 1938 je samo Francija preseгла Nemčijo pri oboroževanju. Velika Britanija je leta 1939 za RAF porabila več sredstev kot Hermann Göring za Luftwaffe. Leta 1940 je imela Francija dvakrat več modernih tankov kot Nemčija. In ti dve tako imenovani miroljubni demokraciji sta bili *najšibkejši* v ogromni zavezniški koaliciji sil, ki je obkolila Nemčijo v najbolj pošastni vojni, kar jih pozna človeštvo. Kljub temu so ZDA, ZSSR, Velika Britanija, Francija itd. potrebovale več kot šest let. - da so premagale majhno Nemčijo.

Očitno je bilo fizično ustvarjanje avtocest, stavb in mest za Vührerja zelo pomembna prednostna naloga. Vendar pa tudi ti velikanski projekti ne pokažejo njegove notranjosti, ki je bila veliko večja.

Ko se je Adolf Hitler kot sedmi član pridružil neznani NSDAP, je začel kampanjo za oblikovanje mogočnega političnega stroja, ki je iz obskurnosti prerasel v vseobsegajoče gibanje, kot ga vidimo v magnetnem filmu *Zmagoslavje volje*. Nič od tega ne bi bilo mogoče brez njegovega notranjega zagona. Gradnja partijskega stroja ni bila lahka naloga in na vsej poti se je bilo treba boriti proti strašnim sovražnikom. Ko se je politična veja stranke razširila na milijone članov, je Führer ustanovil številne veje gibanja, da bi lahko vsak član izpolnil svojo osebno usodo. Najbolj znane so bile seveda S.S., S.A. in *Hitlerjugend*. Vendar je obstajalo še na desetine drugih, veliko večjih organizacij, ki so podpirale delavce, kmete, študente itd. Njihovo članstvo je presegalo celo dvomilijonsko S.A. Führerjev genij je bil tako velik, da so bili praktično vsi vključeni v nacionalno tkivo, kjer so črpali zadovoljstvo iz tega, kar so počeli najbolje, to pa je ljudi poenotilo tako kot še noben narod prej ali pozneje.

Adolf Hitler je v najbolj neugodnih razmerah, kar si jih je mogoče predstavljati, ustvaril ne le najobsežnejše politično gibanje v svetovni zgodovini, temveč tudi najmočnejše gospodarstvo v Evropi. Ko je Fahrer 30. januarja 1933 prevzel oblast, je bilo nemško gospodarstvo izgorelo in se je kadilo. Brezposelnost je bila več kot 25-odstotna. Nemška marka je bila brez vrednosti. Mednarodna trgovina je bila nemogoča zaradi judovske svetovne krize in Velike Britanije, ki Nemčiji ni dovolila dostopa do svetovnih trgov. Versajska pogodba je prepovedovala celo carinsko unijo z Avstrijo. Skratka, Nemčija je bila brez sredstev in obdana z zidom protekcionizma sovražnih držav. Nemčija naj bi za vedno ostala gospodarska sužnja. Za nameček je svetovno judovstvo s sedežem v New Yorku nacionalsocialistični Nemčiji napovedalo vojno. Pozvalo je k svetovnemu gospodarskemu bojkotu Nemčije in uporabilo vse svoje gospodarske in politične povezave po vsem svetu, da bi Nemčijo zadušilo.

Führer je ostal brez strahu pred navidezno brezupno nalogo. V nekaj urah po prevzemu vodenja brezvladne države se je lotil herkulovske naloge gradnje novega nacionalnega gospodarstva. Führerjeva energija je z neverjetno hitrostjo spremenila usihajoče gospodarstvo v gospodarstvo vitalnosti, moči in zagona. Milijoni ljudi so se vrnili na delo. Družine so lahko ponovno začele živeti. Pravi občutek upanja je prežemal vse strukture nemškega življenja. Leta 1938 je bilo nemško gospodarstvo najmočnejše v Evropi. Občutilo je celo hudo pomanjkanje delovne sile. Italijani, Poljaki in Francozi so se zgrinjali v Nemčijo, da bi nahranili svoje družine.

Na žalost za svetovni mir se je le nacionalsocialistična Nemčija osvobodila judovskih krempljev svetovne depresije. ZDA so bile 7. decembra 1941 še vedno v njenih krempljih, Anglija pa ji ni nikoli ušla. Vojna je prinesla le prisilno racionalizacijo, po vojni pa se je Anglija spet pogreznila v predvojno depresijo - brez svojega imperija.

Čeprav so ti dosežki - izgradnja mest, stranke in gospodarstva - izjemni, pa niso vrhunec Führerjevega življenja. V tridesetih letih 20. stoletja je Adolf Hitler svetovnim voditeljem večkrat zagotovil, da nacionalsocializem ni namenjen izvozu, in svojo politiko postavil v kontrast z židovsko boljševiško internacionalo, ki je napadala vse narode v želji po osvojitvi sveta za svojo marksistično-židovsko naddržavo. Nacionalsocialistična revolucija je bila namenjena samo Nemčiji in izrojenim plutokratskim demokracijam se ni bilo treba bati. A bale so se!

Sovraštvo Judov do ponovnega vzpona arijske čistosti je doseglo vrhunec v svetovni vojni z nacionalsocialistično Nemčijo proti judovskim klonom. Vojna se je začela kot nacionalni boj, v katerem se je Nemčija borila za preživetje Nemčije v sovražnem svetu, ki so ga nadzorovali Judje. Vendar se je z napredovanjem vojne na desetisoče prostovoljcev zgrinjalo pod nacionalsocialistično zastavo, da bi se borili ne le za Nemčijo, ampak tudi za nov svetovni red. Njihov cilj je bil ustvariti združeno arijsko Evropo.

Hitler je sprva temu nasprotoval. Želel je le, da bi Nemčijo pustili pri miru. Ko pa je postalo jasno, da vojne ni mogoče lokalizirati, se je njegovo stališče iz nemškega spremenilo v vsearijsko, evropsko! Majhna Nemčija naj bi postala gonilna sila združene arijske nacionalsocialistične Evrope, ki bi se raztezala od Lizbone do Moskve. Postala bi nepremagljiva velesila in bi bila več kot enakovredna judovski plutokraciji v ZDA in judovskemu boljševizmu v ZSSR.

General Leon Degrelle je vodil svoje enote Waffen S.S. Belgium na vzhodni fronti. Borili so se za mesto Belgije v panarijski Evropi. Hitler je njega (in njegove vojake) zelo cenil. Leta 1945 je celo dejal, da če bi imel sina, bi želel, da bi bil takšen kot Leon Degrelle!

Do konca vojne je Führer ustvaril resnično panarijsko evropsko gibanje, ki je na stotisoče ljudi spodbudilo, da so ga ne le podpirali, temveč se zanj borili in prelivali kri tudi v brezupnih zadnjih urah rajha. Führerjev bunker v Berlinu so do zadnjega branili tuji prostovoljci Waffen S.S.

Neverjeten dosežek, da je združil Evropo, ki je bila stoletja razdeljena, ni bil le Führerjev vrhunec. Je tudi katalizator, ki je nacionalsocializem iz izključno nemškega gibanja še naprej razvijal v današnji svetovni, panarijski fenomen. Te sanje o resničnem svetovnem miru so močno zasidrane v srcih milijonov belcev po vsem svetu.

Adolf Hitler je bil največji od vseh voditeljev. Njegova zapuščina za nas je njegov koncept svetovnega miru, ki temelji na novem svetovnem redu panarijskega nacionalsocializma. Preprosto povedano, vsi belci bodo združeni v arijsko bratstvo, kjer si bomo delili bogastvo našega skupnega genija, dela in rasne superiornosti.

20. april je rojstni dan našega priljubljenega voditelja Adolfa Hitlerja. Medtem ko vsak naročnik, podpornik in aktivist praznuje, se vprašajte: *"Kaj bi moral storiti, da bi pomagal dokončati Führerjevo najpomembnejše delo? Kaj lahko storim, da zagotovim preživetje svojih arijskih otrok v tem vedno bolj sovražnem, nebelskem svetu?"*

V spomin na sanje našega padlega voditelja Adolfa Hitlerja o združeni arijski rasi.
- *HEIL HITLER!*

Romanje

s strani Katti

"Danes se mi zdi, da je usoda za moj rojstni kraj izbrala Braunau am Inn. Tako se mi zdi to majhno mesto na meji simbol velikega poslanstva.

Adolf Hitler, *MEIN KAMPF*, 1. zvezek, I. poglavje

Ko sem z vlakom iz Salzburga zapeljal čez zeleno pokrajino s srebrnimi rekami, ki se prepletajo z vasicami iz medenjakov, sem začel čutiti, da sem prepotoval na tisoče kilometrov in tri dni potovanja z letalom, trajektom in železnico iz Chicaga. Črni in sivi oblaki so drseli nizko nad prvobitnimi gorami in izmenično zakrivali in odkrivali njihove razbrazdane vrhove - čudovita, dramatična, nenehno spreminjajoča se panorama Zgornje Avstrije. Vendar sem bil bolj izčrpan kot navdušen in hrepenel sem po topli postelji v prijaznem gostišču.

Ko se je vlak počasi ustavil na naslednji postaji z imenom "Braunau am Inn", je iz mene izginila utrujenost in adrenalin mi je napolnil presnovne baterije. Čeprav sem prihod v to srednjeveško mesto načrtoval že več mesecev, je bil prvi pogled na to ime postaje skozi okno vlaka šok. Uspelo mi je! Res sem bil tukaj." Z nahrbtnikom na ramenih sem v hladnem nalivu prehodil nekaj kilometrov od postaje do osamljene ulice Linzer Strasse, kjer sem se pozanimal v gostilni Maybräu Gasthof. Imel sem srečo. Gostilničarka mi je povedala, da so vsi ostali lokali v Braunau in še več kilometrov daleč naokoli že rezervirani, pogosto več mesecev vnaprej. "Temu se ne čudim," sem rekel skrivnostno, ona pa se je nasmehnila. "Ta mesec je tu ves svet." "Kaj?" Odkimal sem. "Samo počakaj. Videla boš!" In me je pustila pri miru, da sem razmišljal o njeni uganki v svoji udobni majhni kabini.

Ob zori sem se zbudil v jutro, ki je bilo še vedno vlažno od včerajšnjega dežja. Vendar je mesto živelo od vaškega dogajanja in občudoval sem čudovito, harmonično prepletanje sodobnega življenja, trgovin in domov s tradicionalnimi stavbami in ulicami preteklih stoletij. Nadaljeval sem do konca Linzer Strasse, ki se je odpirala v zračni tržni trg, ki je bil kot iz srednjega veka. Na njegovem južnem koncu je stal Salzburger Tor, mogočen obok, ki je pred petsto leti varoval prvotni vhod v Braunau. Na drugi strani je ulični most prečkal majhen pritok reke Inn. Morda sto petdeset metrov od Tora še vedno stoji velika, preprosta, belo pobeljena stavba, v kateri danes živijo stanovalci stanovanj. Prav v to na videz neznatno zgradbo v obskurnem avstrijskem mestu sem prišel na obisk z drugega konca sveta. Tu, v hiši na Salzburger Vorstadt, se je namreč rodil največji sin Zemlje, jaz pa sem prišel praznovati njegov stoti rojstni dan.

Prav tako nisem bil sam, kot sem izvedel naslednji dan, ko so redne enote in posebne enote avstrijske vojske nenadoma zasedle Braunau am Inn. Prevoz čez most do nemške meje je bil zaprt, osebe, ki so vstopale v mesto, pa so morale predložiti dokazilo o prebivališču. Vojaški helikopter je krožil nizko nad glavo, medtem ko je po starem trgu drvelo na desetine oklepnih vozil. V prizorih, ki so spominjali na hollywoodske propagandne filme iz štiridesetih let prejšnjega

stoletja, so vojaki s strojnicami švigali med osuplimi vaščani, na stražnih točkah pa so se nahajale čelade s pištolami v rokah. Po vsem mestu so se pojavili plakati, ki so nedvoumno sporočali, da v Braunau velja vojno stanje. Vladni plakati so opozarjali, da so vse oblike javnih demonstracij od srede od 14. ure do petka do 9. ure strogo prepovedane. Govorjenje z več kot dvema osebama na glas, ulična zborovanja ali pikete na pločnikih, razdeljevanje letakov, vzklikanje sloganov, celo osebe, ki so nosile "sumljiva oblačila", so bile v skladu z avstrijsko "protinacistično" zakonodajo podvržene takojšnji aretaciji in kazenskemu pregonu.

Samozadovoljni zagovorniki demokracije so se obnašali natanko tako kot njihove lastne grde karikature "totalitarnih fašistov". Tik pred njihovim prihodom pa je mesto preplavilo na tisoče "tujcev" iz vse Evrope in Amerike, celo iz Avstralije, Južne Afrike in Orienta. Ubogi mali Braunau se je napolnil z obiskovalci, ozračje pa je postajalo vse bolj napeto. Vsi so se pogovarjali o tem, kaj se bo zgodilo. Komandosi volkodlakov naj bi ob polnoči dvignili zastavo s svastiko nad Salzburškim torjem. Judovski morilci naj bi se ponoči sprehajali po ulicah. Teroristi iz Milana naj bi pred županovim domom razbili podobo Simona Wiesenthala. Strah javnosti se ni pomiril, ko je vladna vojska čez Salzburger Tor potegnila barikado in zaprla stari Vorstadt s prepovedanim območjem. Skozi obok sem lahko videl ulico, ki je bila srhljiva zaradi svoje prisilne praznine.

Do poznega večera je bil trg v glavnem prazen, razen vojakov na svojih položajih. Toda vse gostilne in restavracije so bile polne živahnih slavlencev. Malo pred polnočjo se je začelo dogajanje. V hotelu Gann, nedaleč stran od barikadnega stolpa Salzburger Tor, je nekdo naročil steklenice najboljšega hišnega šampanjca in nazdravljali so z rojstnodnevnimi čestitkami. V Ratskellerju mojega Maybräua je za sosednjo mizo, obkrožen z univerzitetnimi študenti iz Münchna, elegantno vstal mladenič, z desno roko hrumel v prepovedanem pozdravu in na ves glas zavpil: "*Za Veliki nemški rajh, Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil!*" Nihče ni motil ne njega ne njegovih spremljevalcev.

Ker sem bil sam, je bilo moje praznovanje mirnejše. Sprehodil sem se do bližnje prazne tržnice in sedel na klopi pod veliko vaško uro. Pogledal sem proti nebu. Oblaki, ki so v zadnjem tednu prekrivali večino Srednje Evrope, so se razkadili in opazovane zvezde so neizprosno zaplesale v svoje usodne položaje, medtem ko so brezobzirna pljuča grozeče ure ponesreči odštevali polnoč. Biti na tem mestu, v tem trenutku - ni besed. Ko je v večnost odmeval zadnji udarec, sem pritisnil gumb za predvajanje na svojem majhnem kasetofonu. Badenweiler, njegov najljubši marš, je brnel v mojih slušalkah.

Naslednje jutro je bil trg poln množice pričakujočih ljudi. Zdi se, da vsi čakajo, čakajo - na kaj čakajo? Na koga? Zdelo se je, da se bo vsak hip pojavil on sam, morda pokončno stoječ v velikem črnem mercedesu. Morda so pričakovali kaj takega. Živi duh, čustveno otipljiva prisotnost človeka, ki je štirideset let po svoji fizični smrti pritegnil pozornost sveta v svoj rojstni kraj, je postajala vse močnejša, izražala se je vse močneje.

Proti poldnevu se je sredi množice skrivnostno pojavila skupina italijanskih fašistov. Eden od njih je kljuboval premočni navzočnosti oblasti in poskušal spregovoriti. *"Največjemu junaku bele rase voščimo za rojstni dan! Za vedno živi v srcih in mislih svojih krvnih bratov in sester! Nobenega judovskega tiranstva."* - Vojaki so se spravili nanj in na njegove tovariše, vendar ne prej, preden so osuplim gledalcem izrekli pozdrav. Nekateri v množici so si drznili pozdraviti nazaj. Drugi so navijali in nekaj jih je začelo peti staro pesem o nevihtnikih "Brüder in Zehen und Gruben", kar je bila očitno duhovita referenca na Italijanov kratek govor o "krvnih bratih". Policija je tudi te respondente odvedla v arest, kar je v tem delu sveta težak zalogaj.

Moje lastno praznovanje je potekalo v ozadju tega vrveža, na trgu Pfarrkirche v veličastni katedrali iz 15. stoletja, St. Stefans. Najprej sem se spustil v bližnji podzemni spomenik padlim v vojni, javni epitaf z imeni padlih iz Braunaua. Na sredini tal leži predstavnik vojaka, ki spi v junaški smrti. Na severni steni je častna lista borcev, ki so padli pri Stalingradu. Sem sem položil šopek cvetja z majhnim zvitkom, na katerem piše: "In še ste zmagali!" Po stopnicah sem se povzpел iz spominskega obeležja in prečkal do cerkve Pfarrkirche, kjer sem na sredino oltarja položil cvetoči zimzeleni venec z njegovo fotografijo in prižgal najvišjo daritveno svečo.

Med meditacijo v klopi sem videl starejšo žensko, ki je prišla k oltarju, kjer je opazila moj venec s fotografijo. Čeprav je bila očitno presenečena nad svojim odkritjem, zimzelenega venca ni motila. Prišli so tudi drugi ljudje, ga z očitnim začudenjem videli, vendar so ga pustili nedotaknjena.

Odšel sem v zadnji del katedrale in si ogledal starodavno krstilnico, v kateri je bil krščen dojenček, nato pa sem se vrnil na svetlo sončno svetlobo prepolnega trga. Ti preprosti in tihi dogodki v svoji pripovedi ne morejo izraziti globoko ganljive kakovosti in globoke čustvene izkušnje tega dneva dni, zagotovo najbolj notranje navdihujočega dneva v mojem življenju. Do tistega aprilskega dne sem v veliki meri obupal nad našimi možnostmi za uspeh. Ta neizmerna nesreča - izguba druge svetovne vojne - se je zdela nepopravljiva. Od žalostnega konca te katastrofe za

zemeljsko civilizacijo se je gibanje borilo naprej, padlo in se spet borilo naprej v dobi, ko se zdi, da so očarljive sile zla nepremagljive.

Toda tistega 20. aprila, ob stoti obletnici njegovega rojstva v njegovi sveti rojstni hiši, se mi je postopoma razkrilo nepričakovano spoznanje, da sem bil ozkogleden, ko sem svoje razumevanje razvoja in napredka gibanja omejil le na svoje tanko časovno obdobje. Njegova zamisel je VEČNA zamisel. Zgodovinske posledice, ki jih je sprožil, so plimovanje dogodkov, ki z leti dobivajo neustavljiv zagon in segajo daleč v prihodnost. Naše gibanje je uporaba zakonov narave v človeških zadevah, narava pa je vsemogočna. Morda jo lahko začasno ovira, vendar se njene moči samo še stopnjujejo, da bi se na koncu pognale naprej še bolj besno kot kdaj koli prej.

21. aprila, ko so oblasti dvignile barikade pred njegovo hišo, so se množice zgrnile k njej kot muslimani k svetemu kamnu v Meki. Bil sem med številnimi neznanci, vendar smo se vsi nenadoma počutili sorodne, bratje in sestre svastike, in biti skupaj na tem častitljivem kraju je bilo kot vrnitev domov. Njegov duh nas je vse objel, nas naredil za svoje tovariše in nas napolnil z zaupanjem v prihodnost. Že samo dejstvo, da smo z vseh koncev sveta prišli na ta kraj, v tem posebnem času sredi sovražnega sveta, je bil zadosten dokaz, da ideja še živi." Bilo je tako, kot je dejal v filmu "Zmagoslavje volje" - "ukaz naših src" nas je združil. Občutili smo poseben ponos ob zavedanju, da nam bodo prihodnje generacije zavidale, da smo se v tem edinstvenem trenutku zbrali tukaj, da prižgemo rojstnodnevno svečo, obkroženi z ogromno nočjo nevednosti in zla. Iz tega plamena se bosta hkrati širila svetilnik, ki bo razsvetlil naše rasne sorodnike, in ogenj, ki bo sežgal zastrupljevalce naših potomcev.

Prišel sem v Braunau am Inn, da bi mu ponudil skromno praznovanje, s katerim bi počastil njegov spomin. On pa mi je podaril darilo, veliko kot življenje samo - obnovljeno, neomajno vero v našo neizogibno, absolutno zmago. Heil Hitler! Tisočkrat Heil Hitler!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachdem wir nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Adolf Hitler von Massenmord, Völkermord, Verfolgung und Verbrennung haben nicht abgelenkt, die Idee der gesamten Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu erreichen.

Alle Nationalsozialisten sind schwache, wehrlose, hilflos und kriegsunfähig, aber Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer rassen Volk.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die vorwiegend Gegen ist eben dabei, das Volkstum - gegen alle was man tut! - zu erhalten. Seine Bildung und Erziehung, Überlebend und Kampfbereitschaft.

Oh "Lüge" oder "Lüge", als in "Wahlkampf" oder im "Brennend", als in "Propaganda" herabfallen oder auf seine Schicksal wieder ist. Jeder Nationalsozialist ist seine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opilite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Vojsko Človeštva (www.mourningthefascist.com/truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedenje druge svetovne vojne je absolutno minsko polje informacij. Ko slišiš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba razskriti. Prečisti se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi pršla na dan. Za preplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the NEW ORDER
Number 179 (191) Published 1978 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other society-aware countriesmen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are new: White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

SS Defender against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler
FOR-DANMARK! MOD BOLSCHEVISMEN!
Translated from the SS Original

Julian Steinler *Der Hitler Picture Book*
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Heinrich Hoffmann
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance
IBORSEI
English - German / Deutsch - English

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!